

Kohtulahendite kogumik

Liidetud kohtuasjad T-133/16–T-136/16

Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence jt
versus
Euroopa Keskpank

Majandus- ja rahanduspoliitika – Krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve – Määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 4 lõike 1 punkt e ja lõige 3 – Krediidiasutuse tegevust tegelikult juhtiv isik – Direktiivi 2013/36/EL artikli 13 lõige 1 ja Prantsuse raha- ja finantsseadustiku artikli L. 511-13 teine lõik – Põhimõte, et krediidiasutuse järelevalvefunktsiooni täitva juhtorgani esimehe amet ei ole ühitatav sama asutuse juhataja ametiga – Direktiivi 2013/36 artikli 88 lõike 1 punkt e ja Prantsuse raha- ja finantsseadustiku artikkel L. 511-58

Kokkuvõte – Üldkohtu (teine koda laiendatud koosseisus) 24. aprilli 2018. aasta otsus

- 1. Majandus- ja rahapoliitika — Majanduspoliitika — Liidu finantssektori järelevalve — Ühtne järelevalvemehhanism — Krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve — Krediidiasutuse juhtorgani esimehe ameti ühitamatus sama asutuse juhataja ametiga — Euroopa Keskpannga poolt loa andmisest keeldumine — Kohtulik kontroll — Ullatus*
(Nõukogu määrus nr 1024/2013, artikli 4 lõige 3; Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/36, artikli 13 lõige 1)
- 2. Euroopa Liidu õigus — Tõlgendamine — Meetodid — Grammatiline, süstemaatiline, ajalooline ja teleoloogiline tõlgendamine*
- 3. Majandus- ja rahapoliitika — Majanduspoliitika — Liidu finantssektori järelevalve — Ühtne järelevalvemehhanism — Krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve — Vajadus, et olema peab vähemalt kaks krediidiasutuse tegevust tegelikult juhtivat isikut — Mõiste*
(Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/36, artikli 13 lõige 1)
- 4. Riigisisene õigus — Tõlgendamine — Kõnealuse liikmesriigi kohtute tõlgenduse arvessevõtmine — Sellise kohtuotsuse arvessevõtmine, mille riigisisene kohus on teinud pärast liidu kohtus vaidlustatud otsuse vastuvõtmist — Lubatavus*

1. Mis puudutab otsust, millega nimetatakse krediidiasutuse haldusnõukogu esimees selle krediidiasutuse tegelikuks juhiks, peab Euroopa Keskpank määruse nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpanngale eriülesanded seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga, artikli 4 lõike 3 järgi kohaldama mitte ainult direktiivi 2013/36, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, artikli 13 lõiget 1, vaid ka selle sätte riigisisesse õigusse üle võtnud sätet.

Määruse nr 1024/2013 artikli 4 lõikes 3 on nimelt sätestatud, et EKP kohaldab talle selle määrusega antud ülesannete täitmisel ja järelevalve kõrgete standardite tagamise eesmärki silmas pidades kogu asjakohast liidu õigust ja kui kõnealusteks liidu õigusaktideks on direktiivid, neid direktiive riigisisesse õigusse ülevõtvaid õigusakte. Seega tuleneb kõnealuse määruse artikli 4 lõikest 3 paratamatult, et nende otsuste õiguspärasust, millega keeldutakse lubamast, et haldusnõukogu esimees nimetatakse ka krediidasutuse tegelikult juhiks, hindab liidu kohus nii direktiivi 2013/36 artikli 13 lõike 1 kui ka asjasse puutuva riigisisese sätte seisukohast.

(vt punktid 47–49)

2. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 54 ja 55)

3. Direktiivi 2013/36, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, artikli 13 lõike 1 grammatilisest, ajaloolisest, teleoloogilisest ja kontekstipõhisest tõlgendamisest tuleneb, et sõnastusega „krediidasutuse tegevust juhivad tegelikult [...] kaks isikut“ viidatakse nendele juhtorgani liikmetele, kes kuuluvad ka krediidasutuse kõrgemasse juhtkonda.

Sellest tuleneb tingimata, et direktiivi 2013/36 ülesehituses saavutatakse krediidasutuse korra kohase juhtimise eesmärk kõrgema juhtkonna üle teostatava tõhusa järelevalve kaudu tegevjuhtkonda mittekuuluvate juhtorgani liikmete poolt, millega kaasneb juhtorganis võimude tasakaal. Samas tuleb tõdeda, et sellise järelevalve tõhusust võiks kahjustada see, kui järelevalvefunktsiooni täitva juhtorgani esimees, kes formaalselt ei ole küll juhataja, vastutab siiski ühiselt krediidasutuse tegevuse tegeliku juhtimise eest.

(vt punktid 79 ja 83)

4. Riigisiseste õigus- ja haldusnormide ulatuse hindamisel tuleb arvestada seda, kuidas liikmesriigi kohtud neid tõlgendavad. Asjaolu, et riigisisese kohtu otsus on tehtud pärast liidu kohtus vaidlustatud otsuse vastuvõtmist, ei takista selle kohtuotsuse arvessevõtmist asjasse puutuva riigisisese sätte tõlgendamisel, kuna hagejal oli võimalus esitada liidu kohtule oma seisukohad.

(vt punktid 84 ja 87)